

Sygn. akt VIII K 8/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim Zamiejscowy VIII Wydział Karny w Siemiatyczach w składzie:

Przewodniczący: SSR Jan Kapelka

Protokolant: Łukasz Markowski

Przy udziale prokuratora Magdaleny Anny Szepietowskiej

po rozpoznaniu w dniach 3 i 31 marca 2016 roku sprawy:

T. M. s. J. i S. z domu C.

ur. (...) w B.,

oskarżonego o to, że:

W dniu 16 kwietnia 2015 roku w M. przy ul. (...), powiat (...) w sekretariacie Urzędu Gminy M. znieważył funkcjonariusza publicznego P. W. podczas i w związku z pełnieniem obowiązków służbowych Sekretarza Urzędu Gminy w M. w ten sposób, że wyzwał go słowami powszechnie uważanymi za obelżywe

tj. o czyn z art. 226 § 1 kk

I. Uznając, iż T. M. w dniu 16 kwietnia 2015 roku w M. przy ul. (...) powiat (...) w sekretariacie Urzędu Gminy M. znieważył funkcjonariusza publicznego P. W. sekretarza Urzędu Gminy M. podczas i w związku z pełnieniem obowiązków służbowych urzędnika wyborczego na terenie Gminy M. w ten sposób, że znieważył go słowami wulgarnymi, powszechnie uważanymi za obelżywe, to jest popełnił czyn z art. 226 § 1 kk, na podstawie art. 66 § 1 kk w zw. z art. 67 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk postępowanie karne wobec T. M. warunkowo umarza na okres próby 1 (jednego) roku

II. Zasądza oskarżonego T. M. na rzecz oskarżyciela posiłkowego P. W. kwotę 504 (pięćset cztery) złote tytułem kosztów zastępstwa procesowego oskarżyciela posiłkowego

III. Zasądza od oskarżonego od na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 (sto) złotych tytułem opłaty i obciąża go pozostałymi kosztami procesu w kwocie 70 (siedemdziesiąt) złotych.

Sygn. akt VIII K 8/16

UZASADNIENIE

W toku rozprawy Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

T. M. w dniu 16 kwietnia 2015 roku przyjechał do Urzędu Gminy M.. W urzędzie pojawił się w związku z zarządzonymi wyborami na urząd Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej. T. M. zgłosił się z uwagi na to, że jako pełnomocnik Komitetu Wyborczego Kandydata na Prezydenta RP J. M., miał dokonać zgłoszenia kandydatów na członków obwodowych komisji wyborczych w wyborach zarządzonych na dzień 10 maja 2015 roku. T. M. miał zgłosić troje kandydatów na członków wymienionych komisji. Jednakże w dniu 16 kwietnia 2015 roku miał wypełnione deklaracje od dwóch kandydatów na członków obwodowych komisji wyborczych. Kandydat do trzeciej komisji wyborczej nie

wypełnił oświadczenia o wyrażeniu zgody na powołanie w skład obwodowej komisji wyborczej i się nie podpisał pod oświadczeniem. T. M. wiedział, że osoba ta w tym czasie pracowała w Urzędzie Gminy w M..

Wykonując swoje czynności związane ze zgłoszeniem kandydatów na członków obwodowych komisji wyborczych, T. M. udał się do Urzędu Gminy. Zgłoszenie miał od niego przyjąć Sekretarz Urzędu Gminy w M. P. W., który pełnił funkcję pełnomocnika do spraw wyborów – urzędnika wyborczego na terenie gminy M.. P. W. w sekretariacie urzędu sprawdził złożone przez T. M. dokumenty i stwierdził, że oświadczenia o wyrażeniu zgody na powołanie w skład obwodowej komisji wyborczej wypełniły i podpisały dwie osoby. Brak było natomiast wypełnionego zgłoszenia i podpisu kandydata do trzeciej komisji. P. W. poinformował, że z uwagi na to nie może potwierdzić zgłoszenia trzech kandydatów, a jedynie dwóch. T. M. nie chciał przyjąć do wiadomości takiego stanowiska i domagał się przyjęcia zgłoszenia również trzeciego kandydata. Jednakże urzędnik wyborczy stanowczo nie zgadzał się potwierdzenia trzeciej osoby.

Widząc stanowczą odmowę ze strony P. W., T. M. zdenerwował się. Zaczął mieć pretensje i podważać kompetencje Sekretarza Gminy jako urzędnika wyborczego. Zarzucał mu brak elastyczności i zarazem niechęć w przyjęciu niekompletnej dokumentacji, która jego zdaniem mogła być uzupełniona później. P. W. wszedł do swego gabinetu, który znajduje się bezpośrednio przy sekretariacie urzędu. Za nim udał się T. M.. Drzwi do gabinetu pozostały otwarte, tak by osoby przebywające w sekretariacie mogły słyszeć rozmowę. T. M. nadal starał się nakłonić P. W. by ten potwierdził fakt zgłoszenia trzech kandydatów. Urzędnik wyborczy był jednak nie ugięty i odmawiał poświadczenia nieprawdy. T. M. był coraz bardziej wzburzony i widział, że Sekretarz nie chce się zgodzić na jego sugestie. W pewnym momencie T. M. wychodząc z gabinetu P. W. powiedział do niego – jest pan zwykłym chamem.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyjaśnień oskarżonego T. M. k. 78v (46), zeznań świadków P. W. k.80v-81 (56v-56a), I. P. k.79 (67v), A. T. k. 79v-80 (62v), A. R. k.80 (70v), E. S. k.87(85v) oraz kserokopii zgłoszenia kandydatów na członków obwodowych komisji wyborczych k.73-75, kserokopii upoważnienia dla T. M. k.76, odpisu zarządzenia nr 19/11 o ustanowieniu pełnomocnika do spraw wyborów k. 83.

Oskarżony T. M. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Złożył wyjaśnienia, w których potwierdził, że powiedział pod adresem P. W., iż ten jest chamem. W tym zakresie jego wyjaśnienia są zgodne z zeznaniami oskarżyciela posiłkowego oraz świadków I. P. i A. T.. Świadczenie ci jednoznacznie stwierdzili, że oskarżony powiedział do Sekretarza Gminy, iż ten jest chamem. Z powyższego wynika, że okoliczność wypowiedzenia przez oskarżonego wskazanego zwrotu nie budzi wątpliwości. Oskarżony temu nie zaprzeczył, a wręcz to jednoznacznie potwierdził.

T. M. starał się sugerować, że jego zachowanie i wypowiedź pod adresem P. W. była wynikiem uporu urzędnika wyborczego i braku zrozumienia dla jego problemów ze skontaktowaniem się z kandydatem na członka obwodowej komisji wyborczej. Zdaniem oskarżonego P. W. powinien przyjąć niewypełnione zgłoszenie i ramach urzędniczej pomocy powinien uzyskać dane i oświadczenie od wskazanego przez T. M. kandydata. Ta sytuacja zdaniem oskarżonego wywołała całe zajście, a nazwanie chamem P. W. było jedynie przejawem zdenerwowania z powodu nieudanej próby zgłoszenia trzeciego kandydata. Takie wyjaśnienia są przyjętą linią obrony, nie czynią jednak zachowania T. M. usprawiedliwionym lub bezprawnym.

Jak wcześniej wskazano fakt wypowiedzenia pod adresem P. W. przez oskarżonego, że ten jest chamem, wskazał sam oskarżyciel posiłkowy oraz świadkowie I. P. i A. T.. Z relacji tych świadków wynika, że oskarżony domagał się od urzędnika wyborczego by ten uchybił swoim obowiązkom i uznał, że oskarżony złożył komplet dokumentów. Odmowa ze strony P. W. wywołała wzburzenie i napad złości u T. M., co potwierdziły również A. R. i E. S.. Sam oskarżony nie ukrywał, że był zdenerwowany.

Reasumując z wyjaśnień oskarżonego i zeznań wskazanych świadków wynika, że w dniu 16 kwietnia 2015 roku, T. M. w trakcie składania dokumentacji, w związku z wyborami Prezydenta RP, wywołał awanturę i użył pod adresem Sekretarza Gminy M. pełniącego obowiązki urzędnika wyborczego zwrotu, iż ten jest chamem.

Oskarżony T. M. jest osobą dorosłą o dużym doświadczeniu życiowym. W chwili czynu nie miał zniesionej ani też ograniczonej zdolności rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem. Nie działał w żadnej szczególnej sytuacji motywacyjnej. Świadomość, iż upływa czas na zgłoszenie kandydata na członka obwodowej komisji wyborczej i łączący się z tym problem oraz wyraźna odmowa ze strony pokrzywdzonego poświadczenia nieprawdy, nie uzasadniały wypowiedzianych pod adresem funkcjonariusza słów znieważających. Oskarżony powinien odpowiednio wcześniej przygotować dokumenty, a nie liczyć, że funkcjonariusz będzie dla niego wyrozumiały i przymknie oko na brak istotnych elementów zgłoszenia. Oskarżony wiedział, że obowiązująca norma prawna zakazuje znieważania funkcjonariusza publicznego. T. M. wiedział, że P. W. jest Sekretarzem Gminy M. i pełni funkcję urzędnika wyborczego, który z mocy ustawy zobowiązany był do przyjęcia zgłoszenia kandydatów na członków obwodowych komisji wyborczych, a zarazem miał obowiązek sprawdzać składane dokumenty. Mimo tej wiedzy oskarżony złamał powyższą normę prawną.

W 16 kwietnia 2015 roku w M. T. M. wypowiedział pod adresem funkcjonariusza publicznego słowa, że ten jest zwykłym chamem. Do realizacji znamion czynu z art. 226§1 kk konieczne jest wykazanie, że pokrzywdzony był funkcjonariuszem publicznym i w momencie, kiedy została znieważony pełnił obowiązki służbowe. P. W. jest Sekretarzem Urzędu Gminy w M., który pełnił funkcję pełnomocnika do spraw wyborów – urzędnika wyborczego na terenie gminy M.. T. M. wiedział, że przywiezione przez niego dokumenty może przyjąć od niego jedynie upoważniona osoba, którą był wymieniony P. W.. Pokrzywdzony z racji powierzonego mu stanowiska Sekretarza Gminy i równocześnie urzędnika wyborczego miał obowiązek przyjąć złożone dokumenty, ale równocześnie sprawdzić ich prawidłowość. Miał równocześnie prawo i obowiązek odmówić potwierdzenia złożenia zgłoszenia, jeśli te nie spełniały wymagań, a taka sytuacja zaistniała. Ustawa nadała urzędnikowi status funkcjonariusza publicznego, który nie pełni jedynie roli usługowej, ale jest osobą zaufania społecznego, uczestniczy w ważnej procedurze wyborczej – wyborach Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej. Kolejnym elementem jest ustalenie, czy wypowiedzenie pod adresem pokrzywdzonego słów jesteś pan zwykłym chamem stanowi znieważenie. Słowo cham w rozumieniu ogólnym ma znaczenie pejoratywne, obraźliwe. Jest synonimem takich słów jak grubianin, prymityw, prostak. Oznacza określenie osoby, która zachowuje się ordynarnie, nikkzemnie, podle. P. W. jak wynika z materiału dowodowego nie zachowywał się w wymieniony sposób. Twardo obstawał przy swoich obowiązkach i zasadnie nie chciał poświadczać nieprawdy. Pokrzywdzony jako funkcjonariusz publiczny nie uchybił przepisom prawa i oraz kulturze urzędnika i dobremu zachowaniu. T. M. nazywając go chamem ubliżył jego godności jako funkcjonariusza publicznego.

Uznając oskarżonego za winnego Sąd postępowanie karne wobec niej warunkowo umorzył na okres próby 1 roku. Zdaniem Sądu okoliczności i wina oskarżonego nie budzą wątpliwości. Oskarżony nie był dotychczas karany. Jego dotychczasowe życie nie uzasadnia stosowania wobec niego kary. Dla osiągnięcia celów postępowania karnego zdaniem Sądu będzie wystarczającym zastosowanie instytucji warunkowego umorzenia postępowania. T. M. nie jest osobą zdemoralizowaną. Jest młodym człowiekiem poszukującym swego miejsca w życiu. Uczy się funkcjonowania społecznego. Nie stanowi żadnego zagrożenia dla społeczeństwa. W tej sytuacji należy przyjąć, iż okoliczności podmiotowe i przedmiotowe przemawiają za warunkowym umorzeniem postępowania. Oskarżony daje gwarancje, że pomimo warunkowego umorzenia postępowania będzie w przyszłości przestrzegać porządku prawnego. Instytucja warunkowego umorzenia postępowania karnego jest szczególnym uprzywilejowanym rodzajem zakończenia postępowania. Przepis nie ogranicza kategorii sprawców, ani przestępstw, wobec których może mieć ona zastosowanie, jeśli tylko zostały spełnione kryteria określone w przepisie art. 66 kk. Znieważenie funkcjonariusza publicznego nie oznacza, iż mamy do czynienia ze szczególnie niebezpiecznym sprawcą, który nie zasługuje na warunkowe umorzenie postępowania. Oskarżony jako człowiek jest normalnym obywatelem. Jeśli złoży się w całość wszystkie okoliczności to daje się zauważyć, że mamy wszelkie podstawy do przyjęcia, iż spełnione zostały przesłanki do warunkowego umorzenia postępowania. Sam fakt popełnienia czynu z art. 226§1 kk nie może eliminować oskarżonego z kategorii osób, wobec których można stosować wskazaną instytucję, tym bardziej, iż oskarżony spełnił wszystkie kryteria formalne wymagane przez przepisy prawa, jak również przemawiają za nim jego warunki osobiste i dotychczasowe życie.

O kosztach zastępstwa prawnego na rzecz oskarżyciela posiłkowego orzeczono na podstawie §14 ust. 1 pkt 3 i 7 i §16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. Sprawa została wszczęta pod rządami wskazanego rozporządzenia i Sąd zastosował stawki wynikające z przepisu z przez 1 stycznia 2016 roku.

O opłacie sądowej na podstawie art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych, zaś o pozostałych kosztach procesu na podstawie art. 629 kpk w zw. z art. 627 kpk..

Mając powyższe na uwadze Sąd Rejonowy orzekł jak w wyroku.